

Arrest

nr. 344 823 van 15 april 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. WIES
Montoyerstraat 1 / 41
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X (RvV X) (hierna: verzoekster) en X (RvV X) (hierna: verzoeker), die beiden verklaren van Burundese nationaliteit te zijn, op 7 november 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 2 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2026.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. WIES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekster is de zus van verzoeker en zij beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de zaken RvV X en RvV X dan ook gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers verklaren de Burundese nationaliteit te bezitten.

Op 28 oktober 2022 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 augustus 2025 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 10 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Burundese nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 17 september 2000 in Buyezi, Bujumbura. U behoort tot de etnische groep Hutu en bent protestants christen. U maakte uw middelbare school in Burundi af en studeerde tweeënhalf jaar geneeskunde. U verblijft samen met uw broer E. (CGVS nr. 22/XXXXX, DVZ nr. 9.XXX.XXX) in België. Jullie vader en moeder wonen nog in Kanyosha, alsook uw broers en zussen P., Ch., B., El. en H..

Op 5 juni kwam een Imbonerakure genaamd S.B. naar uw huis. Op dat moment waren u en uw broer E. alleen thuis en hij sprak met jullie beiden. Hij zei dat u zich kon aansluiten bij de Imbonerakure en nodigde u uit om naar Imbonerakure day te komen van 25 tot 27 augustus 2022. Hij vroeg u ook voor financiële bijdrage voor dit evenement. U heeft al zijn voorstellen geweigerd. S. werd hier boos om en bedreigde u en uw broer, maar vertrok daarna. Op 14 juli 2022 kreeg u een telefoontje van S.. Hij beledigde u en zei dat u niet moest denken dat alles achter de rug is. Op 20 augustus 2022 kwamen er drie mensen naar uw huis: D., een man genaamd J.-M.V. en een onbekende politieagent. U denkt dat ze u en uw broer kwamen arresteren en misschien zelfs vermoorden. Ze hebben enkel met uw ouders gesproken. Uw broer E. was u niet thuis en u kon zelf vluchten zonder te worden gezien. U en uw broer zijn naar Kamenge gestuurd om er bij jullie tante te verblijven. Op 5 september 2022 werden u en uw broer een nacht vastgehouden omdat er een routinecontrole plaatsvond van de bewoners van de buurt. Aangezien u en uw broer niet geregistreerd stonden als bewoners van het huis van uw tante, werden jullie gearresteerd. Vervolgens verhuisden jullie naar het huis van een vriend, J.. Op 29 verhuisde u naar een andere vriend, genaamd Chi..

U verliet Burundi samen met E. op 3 oktober 2022 met uw eigen, legaal verkregen paspoort en reisde naar Servië. Vervolgens reisde u via Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Duitsland naar België, waar u op 27 oktober 2022 arriveerde met E.. Op 28 oktober 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) uw medisch dossier, inclusief documenten omtrent uw hospitalisatie en (2) een kopie van uw identiteitskaart, (3) een kopie van uw geboorteakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u neergelegde stukken blijkt immers dat dat u in juli 2025 opgenomen werd in het ziekenhuis voor psychische decompensatie. Uw advocaat gaf in haar schrijven aan dat u het psychisch moeilijk hebt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er rekening gehouden met uw mentale toestand en u op regelmatige basis tijdens het interview gevraagd of u zich capabel voelde om het interview verder te zetten. U gaf aan dat dit het geval was (NPO dd. 11/08/2025, p. 2, 6, 7, 9, 15). In het attest wordt hoe dan ook op geen enkele wijze verduidelijkt op welke wijze uw psy-klachten een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor uw verzoek om internationale bescherming, beroept u zich op een vrees voor vervolging voor de Burundese autoriteiten omdat u verzocht werd toe te treden tot de CNDD-FDD, financieel bij te dragen aan Imbonerakure Day en toe te treden tot de Imbonerakure zelf en deze voorstellen weigerde. Er dient er op gewezen dat u zelf allerm minst over een politiek profiel beschikt waardoor u de aandacht van de Burundese autoriteiten op u zou vestigen. U bent zelf geen lid van een politieke partij of heeft nooit aan politieke activiteiten heeft deelgenomen (Vragenlijst CGVS, dd. 27/02/2025, punt 3).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over het bezoek van S.B. uiterst weinig doorleefd blijken. S. kwam naar jullie huis en sprak met u en uw broer E.. Hij wilde jullie rekruteren voor de Imbonerakure en verzocht een financiële bijdrage van 5000 Burundese frank voor de Imbonerakure Day. U en uw broer weigerden de voorstellen waardoor S. jullie anti-regime noemde en dreigde jullie iets aan te doen. Uw verklaringen over wat hij precies zei toen jullie weigerden, waren echter zeer beknopt (NPO dd. 11/08/2025 p. 8). Echter wanneer er gevraagd wordt of hij jullie een tijdsperiode gaf om te beslissen repliceert u met "Nee". U wordt ook gevraagd wat er gebeurd zou zijn indien u op de dag van het bezoek "Ja" had geantwoord. U repliceert hierop dat u niet wilde doden. U voegt daaraan toe dat hij naar jullie is gekomen omdat hij wist dat jullie christen waren en het voorstel niet zouden accepteren. Wanneer er u vervolgens wordt gevraagd waarom u hij dan precies naar u kwam – aangezien hij wist dat jullie als christen sowieso zouden weigeren – repliceert u dat hij een reden zocht om jullie lastig te vallen. Gevraagd waarom u dit denkt repliceert u met: "Omdat hij bij ons is gekomen" hierbij dus niet verduidelijkend waarom hij specifiek naar jullie kwam. Verder verklaart u dat u niet weet waarom hij precies naar jullie huis kwam en dat u niet weet of het willekeurig was. Gezien de grote meerderheid van de Burundezen het christelijke geloof aanhangen, is louter de vermelding van uw christelijke geloof dus niet voldoende om te verduidelijken waarom u precies werd geïsoleerd. Wanneer er u gevraagd wordt of u andere jongeren kent bij wie dit gebeurde, repliceert u dat u met uw eigen problemen bezig was en niet met die van andere mensen en dat u nog nooit heeft gehoord dat het bij iemand anders is gebeurd (NPO dd. 11/08/2025, p. 8-9). Uw verklaringen over het bezoek van S., wat precies zijn doel was en waarom hij precies bij u en uw broer kwam aankloppen, zijn uiterst vaag waardoor deze niet geloofwaardig kan worden geacht. Verder heeft u ook geen idee wat de precieze gevolgen zouden zijn van het weigeren van de voorstellen van S. (NPO dd. 11/08/2025, p. 9). Gezien het belang ervan kan er verwacht worden dat u meer moeite had gedaan om meer informatie hierover te vergaren. Uw uiterst weinige kennis hieromtrent maakt dat uw asielrelaas wederom op de helling komt te staan. Voorts weet u ook quasi niets over S. zelf. U weet niet wat zijn specifieke taak of functie was binnen de Imbonerakure (NPO dd. 11/08/2025, p. 9-10).

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uw broer eveneens verklaringen aflegde over deze gebeurtenis, en zijn verklaringen evenzeer als ongeloofwaardig werden geacht. In de beslissing van uw broer E. wordt het volgende gezegd:

"U verklaart dat S. het doel had om jongeren te rekruteren voor de partij CNDD-FDD en hen uit te nodigen voor de Imbonerakure day. U weet echter niet hoe S. bij jullie terecht kwam. U heeft verder ook geen idee of er ooit iemand anders van uw leeftijdscategorie werd aangesproken door S.. Wanneer er gevraagd wordt waarom u nooit aan leeftijdsgenoten vroeg of ze evenzeer werden verzocht toe te treden tot de CNDD-FDD repliceert u dat u nooit iets heeft gehoord en nooit iets heeft gevraagd aan iemand. U wilde de conversatie die tussen u, uw zus en S. gebeurde liefst geheim houden. Wanneer er gevraagd wordt waarom u dit geheim wilde houden repliceert u dat u bang was van 'mensen zoals S.'. Er wordt vervolgens gevraagd wat u bedoelt met 'mensen zoals S.'. U verklaart dat u mensen bedoelt die moordenaars zijn. U dacht dat S. een moordenaar was na het telefoontje van D. op 13 juli 2022. U hoorde namelijk over D. dat hij mensen had vermoord en legde zelf een link tussen S. en D.. Aangezien u verklaart dat u met niemand – behalve met uw ouders – sprak over het bezoek van S. aan uw huis omdat u bang was dat hij mensen kon vermoorden en u voorts verklaart dat u dit pas dacht na het telefoontje van D. – ruim een maand na het bezoek van S. – is het weinig geloofwaardig dat u hier nooit over sprak met iemand die hetzelfde zou kunnen hebben meegemaakt – ook al zeiden uw ouders u om het met niet teveel mensen te delen (NPO dd. 11/08/2025, p. 11-12). Verder dient er ook opgemerkt dat u nog steeds geen informatie kan geven over waarom S. precies bij uw huis langskwam, en of hij nog andere personen aansprak. U besliste om uw leven in Burundi achter te laten voordat u nog maar met één leeftijdsgenoot had gesproken over uw ervaring met S. en het verzoek om u aan te sluiten bij de CNDD-FDD, en of iemand anders hetzelfde had meegemaakt – en welke acties zij ondernamen om eronder uit te komen (NPO dd. 11/08/2025, p. 12).

Voorts verklaart u dat u op de verschillende verzoeken van S., namelijk deelnemen aan Imbonerakure Day en financiële bijdrage leveren, nee zei. Wanneer er wordt gevraagd wat de gevolgen waren van het weigeren van deze verzoeken, repliceert u dat S. zei dat jullie anti-regime waren en dienden gecorrigeerd te worden. Dit kon volgens u veel betekenen. Vervolgens wordt er gevraagd wat de precieze gevolgen waren van weigeren, en wat S. precies bedoelde toen hij zei dat jullie gecorrigeerd diende te worden. U repliceert dat hij het woord 'Tuzogokorerako' kan betekenen dat men vermist, gearresteerd of zelfs vermoord wordt. U was bang dat één van deze dingen zou gebeuren. Deze verklaringen staan dan weer haaks op uw hierboven besproken verklaringen dat u omwille van het telefoontje van D. – ruim een maand later – pas dacht dat S. iemand kon vermoorden. Er blijkt echter uit uw latere verklaringen dat S. u tijdens het gesprek reeds bedreigde met de dood. Deze verklaringen staan op hun beurt dan weer haaks op het feit dat u tegen uw ouders zei wat er gebeurde, en zij vervolgens dat het nog veel te vroeg was om te reageren en dat jullie best even konden afwachten (NPO dd.11/08/2025 11-12). Daarbij kan nog worden toegevoegd dat u ook quasi niets kan vertellen over S. zelf, of nooit enige moeite heeft gedaan om meer te weten te komen over deze persoon. U weet niet wat zijn functie is binnen de CNDD-FDD en op de vraag wat u verder nog weet over deze persoon repliceert u met: "Niets." (NPO dd. 11/08/2025, p. 13). Gezien het belang ervan kan er worden verwacht dat u toch enige informatie heeft over deze persoon, of ten minste acties heeft ondernomen om meer te weten te komen over hem."

Uw verklaringen over het bezoek van S. op 5 juni 2022 zijn over de hele lijn dermate weinig doorleefd, tegenstrijdig en vaag, zodat er geen geloof meer kan worden gehecht aan zijn bezoek en voorstellen om zowel fysiek als financieel deel te nemen aan Imbonerakure day.

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over het telefoontje van S. op 14 juli 2022 evenzeer ongeloofwaardig zijn. *Zo heeft u in de eerste plaats geen idee hoe hij aan uw nummer kwam. Hij vroeg u aan de telefoon of u dacht dat alles achter de rug was. Hij beledigde u en zei dat hij u iets ging aandoen. Hij heeft u echter niet opnieuw verzocht om zich bij de Imbonerakure te voegen. U heeft geen idee wat hij precies zou doen of waarmee hij dreigde. Over dit telefoontje kan worden gezegd dat het uiterst weinig geloofwaardig is dat hij u eenmalig belde om u te bedreigen, maar u niet zei wat u moest doen om enige straf te ontlopen (NPO dd. 11/08/2025, p. 10-11).*

Ten derde kunnen uw verklaringen over het huisbezoek van de politieagent, D. en J.-M. ook ongeloofwaardig worden beschouwd. *Het CGVS stelt ten eerste vast dat u bijzonder beknopt bent in uw verklaringen wanneer u gevraagd werd om alles te vertellen wat er gebeurd was (NPO dd. 11/08/2025, p. 11). U verklaart dat deze drie mannen u wilde vermoorden. U voelde dit aan de manier waarop ze binnen kwamen. Wanneer er wordt gevraagd of u hen letterlijk heeft horen zeggen dat ze u wilden vermoorden repliceert u met: "Ik heb niet gewacht. Ik was bang en ben toen gevlucht." U verklaart echter dat uw ouders wel thuis waren op dat moment. Aangezien u nog regelmatig contact had met uw ouders na deze feiten en momenteel nog steeds regelmatig contact met hen heeft kunnen er vragen gesteld worden over uw gebrek aan kennis over wat deze drie personen precies zeiden of wilden toen ze op zoek waren naar u (NPO dd. 11/08/2025, p. 11). U heeft immers meermaals de kans gehad om er met uw ouders over te spreken. Verder kan er ook worden benadrukt dat het feit dat S. eenmalig een half uurtje langskwam en u vroeg om zich aan te sluiten bij de Imbonerakure en financiële bijdrage te leveren, u daarna een keer belt om u wederom te bedreigen en u vervolgens komt vermoorden ten minste opmerkelijk genoemd kan worden. Hierbij kan eveneens opgemerkt worden dat u later in uw interview tegenstrijdige verklaringen aflegt. U verklaart hier namelijk dat uw ouders tegen u gezegd hebben dat ze naar uw huis kwamen om u te vermoorden (NPO dd. 11/08/2025, p. 12). De erg chaotische en vage verklaringen over het bezoek van de drie mannen aan uw huis zorgen ervoor dat uw asielrelaas wederom aan geloofwaardigheid verliest.*

Verder dient er opgemerkt te worden dat u – wanneer er gevraagd wordt naar de ervaringen van uw broer tijdens deze situatie – repliceert dat hij terugkwam van de voetbal, maar dat hij het zelf beter kan uitleggen. U voegt daaraan toe dat hij misschien meer te zeggen heeft omdat u de mannen zelf niet heeft gezien (NPO dd. 11/08/2025, p. 12). Het feit dat u geen informatie kan geven over de ervaringen van uw broer terwijl jullie samen naar Europa zijn gevlucht en momenteel nog steeds samen wonen en zelfs werken, is uiterst opmerkelijk en doet uw asielrelaas nog meer aan geloofwaardigheid verliezen.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uw broer eveneens verklaringen aflegde over deze gebeurtenis, en zijn verklaringen evenzeer als ongeloofwaardig werden geacht. In de beslissing van uw broer E. wordt het volgende gezegd:

"U verklaart dat u op het moment dat de drie personen langskwamen niet thuis was, maar dat u onderweg naar huis uw broer El. tegenkwam hij u vertelde dat deze drie mannen aanwezig waren in uw huis. U ging vervolgens naar huis en zag deze drie personen hun rug. U denkt dat deze personen naar uw huis kwamen om u te arresteren en vervolgens eventueel te worden gedood. Echter wanneer er gevraagd wordt wat ze precies tegen uw ouders zeiden. U repliceert met: "Ik weet het niet precies want ik was er niet". Wanneer er wordt gevraagd of er een arrestatiebevel was tegen u of uw zus weet u het niet. Wanneer er gevraagd wordt of er vandaag een arrestatiebevel is tegen u en/of uw zus weet u er ook niets van. U voegt daaraan toe dat uw hierover niets van uw ouders gehoord heeft (NPO dd. 11/08/2025, p. 15). Het feit dat u zo weinig informatie kan geven over wat de personen precies tegen uw ouders zei, terwijl u op aanraden van uw ouders naar uw tante vluchtte en vervolgens naar België maakt uw verklaringen over dit incident sterk ongeloofwaardig zijn. Gezien het belang ervan kan er verwacht worden dat u uw ouders over deze poging tot arrestatie meer informatie had gevraagd. U verklaart immers dat u nog regelmatig contact heeft met zowel uw vader als uw moeder, die beiden nog in Burundi verblijven (NPO dd. 11/08/2025, p. 5, 14-15). Verder dient hierbij opgemerkt te worden dat u niet weet waar uw zus was op het moment dat de drie mannen uw huis bezochten om u en uw zus te arresteren. U voegt hieraan toe dat u denkt dat ze wel thuis was maar dat u niet weet hoe en wanneer ze van thuis is vertrokken (NPO dd. 11/08/2025, p. 15). Waar u verklaarde dat u onderweg uw broer El. tegenkwam, die u verklaarde dat er onder andere een politieagent bij uw thuis was (NPO dd. 11/08/2025 p. 14), stelt het CGVS vast dat uw zus verklaarde dat zij en haar ouders alleen thuis waren en dat de andere broers en zussen naar het koor waren (NPO 2231722 p. 12). In haar versie van de feiten was El. dus helemaal niet betrokken bij de feiten. Er dient te worden opgemerkt dat het feit dat u geen details kan geven over de ervaringen van uw zus, terwijl jullie samen naar Europa zijn gevlucht en momenteel nog steeds samen wonen en zelfs werken, uiterst opmerkelijk is en uw asielrelaas nog meer aan geloofwaardigheid doet verliezen (NPO dd. 11/08/2025, p. 3, 8). "

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u verklaart dat uw moeder gaslaan werd door deze personen, en dat E. dit tegen u verteld heeft (NPO dd. 11/08/2025 p. 13). Echter vermeldt E. hier zelf niets over. Er werd hem nochtans gevraagd om alles te vertellen wat er die dag is gebeurd (NPO 22/XXXXX dd. 11/08/2025, p. 14-15). Deze tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van uw broer en die van uzelf zorgt er voor dat uw asielrelaas nog meer aan geloofwaardigheid verliest.

Ten vierde kan u dermate weinig informatie geven over het verdere verloop van de problemen na uw vertrek uit Burundi, dat uw asielrelaas compleet geloofwaardig is. U verklaart dat de Imbonerakure u nooit meer heeft gebeld, terwijl u wel dezelfde simkaart behield. U kreeg af en toe een onbekende oproep maar beantwoordde deze niet (NPO dd. 11/08/2025, p. 11). Voorts verklaart u dat u niet weet of ze nog ooit naar uw huis zijn gekomen. U zegt dat dit misschien wel kan, maar dat uw ouders hier niet over hebben verteld (NPO dd. 11/08/2025, p. 14). Het feit dat u op regelmatige basis met uw ouders spreekt maar nooit heeft gevraagd of ze u nog ooit thuis zijn komen zoeken, maakt dat uw asielrelaas wederom aan geloofwaardigheid verliest.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uw broer eveneens verklaringen aflegde over het verdere verloop van uw problemen in Burundi, en zijn verklaringen evenzeer als ongeloofwaardig werden geacht. In de beslissing van uw broer E. wordt het volgende gezegd:

“U verklaart dat de Imbonerakure u nooit meer heeft gebeld, terwijl u wel dezelfde simkaart behield. Ook zijn ze nooit meer naar het huis waar u, uw zus, uw ouders en uw andere broers en zussen woonden teruggekeerd. Uw moeder is D. in het begin van 2024 toevallig op straat tegengekomen en hij vroeg haar waar u verbleef. U vermeldt daarbij dat hij misschien smeergeld aan uw moeder wilde vragen, maar misschien ook niet. Wanneer er wordt gevraagd of hij wist dat u en uw zus het land uit waren gevlucht, repliceert u dat u denkt dat hij op de hoogte was. Er wordt vervolgens gevraagd hoe hij dit wist. U repliceert dat hij niet ver woont van jullie huis en dat hij u niet meer zag en bijgevolg misschien dacht dat jullie naar het buitenland waren (NPO dd. 11/08/2025, p. 17-18). Het feit dat u, gezien de ernst van de situatie, geen acties heeft ondernomen om te weten te komen of u werkelijk in gevaar zou zijn indien u terugkeert naar Burundi maakt dat uw asielrelaas nog meer aan geloofwaardigheid verliest. Indien u werkelijk vreesde voor uw leven, zoals u beweert in uw verklaringen, kan er verwacht worden dat u meer moeite zou doen om te weten te komen of deze vrees nog actueel is. U spreekt namelijk regelmatig met uw ouders, die nog in Burundi wonen en u heeft jongere broers en zussen in Burundi wonen. Het feit dat u bij het antwoorden op de vragen die trachten af te tasten hoe actueel uw problemen nog zijn niet verder komt dat: “Misschien weet hij dat we in het buitenland zijn” en “Misschien wilde hij smeergeld vragen” maakt dat uw asielrelaas helemaal niet meer als geloofwaardig kan worden beschouwd (NPO dd. 11/08/2025, p. 17-18).”

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw arrestatie op 5 september 2022 niet de reden is voor uw vertrek uit Burundi en niets te maken heeft met de redenen waarvoor u wél vertrok (NPO dd. 11/08/2025, p. 13). Het was een routinecontrole om de gezinssamenstelling vast te stellen, en heeft volgens u absoluut niets te maken de problemen waarom u niet zou kunnen terugkeren (DVZ, vragenlijst vraag 1). Na een nacht werd u ook weer vrijgelaten en keerde u terug naar het huis van uw tante.

Tot slot dient te worden vermeldt dat u met uw eigen paspoort op legale wijze Burundi verliet via de luchthaven van Bujumbura. Het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort, terwijl u gezocht wordt door de Burundese Imbonerakure, versterkt de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. Het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit, door uw paspoort te tonen aan de grenscontroleautoriteiten, ook al zegt u dat een vriend van uw ouders, die politieagent was, u heeft geholpen om door de controle te komen, onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft (NPO, dd. 11/08/2025, p. 14-15).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Uw asielrelaas kan als ongeloofwaardig worden beschouwd omwille van het feit dat uw verklaringen uiterst weinig doorleefd zijn.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw identiteitskaart, uw geboorteakte en een medisch dossier voor. Het eerste en tweede document bevat louter gegevens over uw identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat er op uw geboorteakte de naam E.N. vermeld staat. Er wordt in dit document vermeld dat u sinds 09/10/2002 de naam C.H. gebruikt, en deze naam ook vermeld zal staan op alle administratieve documenten. Een psychologisch attest of documenten omtrent een hospitalisatie omwille van uw medische gezondheid vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Er werd rekening gehouden met uw mentale toestand en u op regelmatige basis tijdens het interview gevraagd of u zich capabel voelde om het interview verder te zetten. U gaf aan dat dit het geval was (NPO dd. 11/08/2025, p. 2, 6, 7, 9, 15). Dit stuk is niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Zoals hierboven reeds aangehaald gaf u tijdens elk gehoor aan in staat te zijn om verklaringen af te leggen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden

verstuurd op 15 september 2025. Op 2 oktober 2025 ontving het CGVS de volgende opmerkingen. Ten eerste merkt u op dat op de vraag "Heeft u ooit een andere naam gebruikt" het antwoord nee moest zijn in plaats van ja. Ten tweede merkt u op dat uw woonplaatsen in chronologische volgorde als volgt gaat: Buyenzi, Kinanira, Kanyosha, Kamenge, Ngozi. Ten derde corrigeert u de naam van uw vader naar H.E.. Ten vierde corrigeerde u de plaatsnaam Ganyosha naar Kanyosha. Ten vijfde corrigeerde u de naam H. naar Ho.. Ten zesde corrigeerde u de naam van uw vriendin naar M.F.. Ten zesde corrigeert u op pagina 6 "Hij heeft aan ons gezegd" naar "Hij heeft aan mij gezegd". Ten zevende merkt u op dat S. binnenkwam via de poort die open was en eerst uw broer tegenkwam. Ten achtste merkt u op dat u een moordenaar zou worden als u ja zei. Ten negende corrigeert u op pagina 8 5000 frank naar 5000 Burundese Franc. Ten tiende merkt u nog eens op dat u moordenaar zou moeten worden. Ten elfde corrigeert u een naam naar K.. Ten twaalfde corrigeert u een naam naar J.M.V.. Ten dertiende merkt u op dat in Ngozi bij J. woonde. Ten veertiende merkt u op dat er op pagina 14 Janvier moet vermeld staan. Deze opmerkingen doen echter geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook gevisieerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden gevisieerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan

ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeesprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie **COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024** te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijk geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die

jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatriëerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatriëerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als "Police de l'air, des frontières et des étrangers" (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Burundese nationaliteit te bezitten. U werd op 30 januari 2002 geboren in Kinamira, Bujumbura, Burundi. U verhuisde op vijfjarige leeftijd met uw familie naar Kanyosha. U behoort tot de etnische groep Hutu en bent protestants christen. U maakte uw middelbare school af in Burundi. U verblijft samen met uw zus C. (CGVS nr. 22/XXXXXX, DVZ nr. 9.XXX.XXX) in België. Jullie vader en moeder wonen nog in Kanyosha, alsook uw broers en zussen P., Ch., B., El. en H..

Op 5 juni 2022 kwam een Imbonerakure genaamd S.B. naar uw huis. Op dat moment waren u en uw zus C. alleen thuis en hij sprak met jullie beiden. Hij zei dat u zich kon aansluiten bij de Imbonerakure en nodigde u uit om naar Imbonerakure day te komen van 25 tot 27 augustus 2022. Hij vroeg u ook voor financiële bijdrage voor dit evenement. U heeft al zijn voorstellen geweigerd. S. werd hier boos om en bedreigde u en uw zus, maar vertrok daarna. Op 13 juli 2022 kreeg u een telefoontje van een man genaamd Damien. Hij bedreigde u en zei dat u naar een vergadering van de CNDD-FDD moest komen. Indien u niet aanwezig zou zijn, zou u problemen krijgen. Deze vergadering zou plaatsvinden op 14 juli 2022. U ging niet naar de vergadering. Op 20 augustus 2022 kwamen er drie mensen naar uw huis: D., een man genaamd J.-M.V. en een onbekende politieagent. U denkt dat ze u en uw zus kwamen arresteren en misschien zelfs vermoorden. Ze hebben enkel met uw ouders gesproken. Zelf was u niet thuis en uw zus kon vluchten. U en uw zus zijn naar

Kamenge gestuurd om er bij jullie tante te verblijven. Op 5 september 2022 werden u en uw zus een nacht vastgehouden omdat er een routinecontrole plaatsvond van de bewoners van de buurt. Aangezien u en uw zus niet geregistreerd stonden als bewoners van het huis van uw tante, werden jullie gearresteerd. Vervolgens verhuisden jullie naar het huis van een familievriend, J.. Op 29 verhuisde u naar een andere familievriend, genaamd Chi.

U verliet Burundi samen met C. op 3 oktober 2022 met uw eigen, legaal verkregen paspoort naar Servië. Vervolgens reisde u via Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Duitsland naar België, waar u op 27 oktober 2022 arriveerde met C.. Op 28 oktober 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor uw verzoek om internationale bescherming, beroept u zich op een vrees voor vervolging voor de Burundese autoriteiten omdat u verzocht werd toe te treden tot de CNDD-FDD, financieel bij te dragen aan Imbonakure Day en toe te treden tot de Imbonerakure zelf en deze voorstellen weigerde. U bent zelf geen lid van een politieke partij of heeft nooit aan politieke activiteiten heeft deelgenomen (Vragenlijst CGVS, dd. 27/02/2025, punt 3).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over het bezoek van S.B. uiterst weinig doorleefd blijken. U verklaart dat S. het doel had om jongeren te rekruteren voor de partij CNDD-FDD en hen uit te nodigen voor de Imbonerakure day. U weet echter niet hoe S. bij jullie terecht kwam. U heeft verder ook geen idee of er ooit iemand anders van uw leeftijdscategorie werd aangesproken door S.. Wanneer er gevraagd wordt waarom u nooit aan leeftijdsgenoten vroeg of ze evenzeer werden verzocht toe te treden tot de CNDD-FDD repliceert u dat u nooit iets heeft gehoord en nooit iets heeft gevraagd aan iemand. U wilde de conversatie die tussen u, uw zus en S. gebeurde liefst geheim houden. Wanneer er gevraagd wordt waarom u dit geheim wilde houden repliceert u dat u bang was van "mensen zoals S.". Er wordt vervolgens gevraagd wat u bedoelt met "mensen zoals S.". U verklaart dat u mensen bedoelt die moordenaars zijn. U dacht dat S. een moordenaar was na het telefoontje van D. op 13 juli 2022. U hoorde namelijk over D. dat hij mensen had vermoord en legde zelf een link tussen S. en D.. Aangezien u verklaart dat u met niemand – behalve met uw ouders – sprak over het bezoek van S. aan uw huis omdat u bang was dat hij mensen kon vermoorden en u voorts verklaart dat u dit pas dacht na het telefoontje van D. – ruim een maand na het bezoek van S. – is het weinig geloofwaardig dat u hier nooit over sprak met iemand die hetzelfde zou kunnen hebben meegemaakt – ook al zeiden uw ouders u om het met niet teveel mensen te delen (NPO dd. 11/08/2025, p. 11-12). Verder dient er ook te worden opgemerkt dat u tijdens uw onderhoud nog steeds geen informatie kan geven over waarom S. precies bij uw huis langskwam, en of hij nog andere personen aansprak. U besliste om uw leven in Burundi achter te laten voordat u nog maar met één leeftijdsgenoot had gesproken over uw ervaring met S. en het verzoek om u aan te sluiten bij de CNDD-FDD, en of iemand anders hetzelfde had meegemaakt – en welke acties zij ondernamen om er eventueel onder uit te komen (NPO dd. 11/08/2025, p. 12).

Voorts verklaart u dat u op de verschillende verzoeken van S., namelijk deelnemen aan Imbonerakure Day en financiële bijdrage leveren, nee zei. Wanneer er wordt gevraagd wat de gevolgen waren van het weigeren van deze verzoeken, repliceert u dat S. zei dat jullie anti-regime waren en dienden gecorrigeerd te worden. Dit kon volgens u veel betekenen. Vervolgens wordt er gevraagd wat de precieze gevolgen waren van weigeren, en wat S. precies bedoelde toen hij zei dat jullie gecorrigeerd diende te worden. U repliceert dat hij het woord 'Tuzogokorerako' kan betekenen dat men vermist, gearresteerd of zelfs vermoord wordt. U was bang dat één van deze dingen zou gebeuren. Deze verklaringen staan dan weer haaks op uw hierboven besproken verklaringen dat u omwille van het telefoontje van D. – ruim een maand later – pas dacht dat S. iemand kon vermoorden. Er blijkt echter uit uw latere verklaringen dat S. u tijdens het gesprek reeds bedreigde met de dood. Deze verklaringen staan op hun beurt dan weer haaks op het feit dat u tegen uw ouders zei wat er gebeurde, en zij vervolgens dat het nog veel te vroeg was om te reageren en dat jullie best even konden afwachten (NPO dd. 11/08/2025 11-12). Daarbij kan nog worden toegevoegd dat u ook quasi niets kan vertellen over S. zelf, of nooit enige moeite heeft gedaan om meer te weten te komen over deze persoon. U weet niet wat zijn functie is binnen de CNDD-FDD en op de vraag wat u verder nog weet over deze persoon repliceert u met: "Niets." (NPO dd. 11/08/2025, p. 13). Gezien het belang van deze persoon in uw problemen kan er worden verwacht dat u toch enige informatie heeft over deze persoon, of ten minste acties heeft ondernomen om meer te weten te komen over hem.

Uw verklaringen over het bezoek van S. op 5 juni 2022 zijn over de hele lijn dermate weinig doorleefd, tegenstrijdig en vaag, zodat er geen geloof meer kan worden gehecht aan zijn bezoek en voorstellen om zowel fysiek als financieel deel te nemen aan Imbonerakure day.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over het dreigtelefoontje van D. evenzeer ongeloofwaardig zijn. *Zo kon u in de eerste plaats niet verduidelijken hoe hij aan uw nummer kwam, een persoon die u zelf niet persoonlijk kende (NPO dd. 11/08/2025, p. 13). Hij verzocht u om deel te nemen aan vergadering van de CNDD-FDD op 14 juli 2025. Hij bedreigde u met de dood en dwong u om deel te nemen. U heeft ondanks een doodsbedreiging zijn verzoek aan de telefoon geweigerd. Er wordt gevraagd waarom u niet simpelweg naar de vergadering ging, aangezien u ervan overtuigd was dat u vermoord zou kunnen worden door niet te gaan. U verklaart dat uw ideologie niet overeenkwam met die van de CNDD-FDD. Er wordt gevraagd of u aan de telefoon niet simpelweg zei dat u aanwezig zou zijn nadat u bedreigd werd met de dood, maar u repliceert met: "Nee". U verklaart ook dat u wist dat D. reeds mensen had vermoord – u weet echter niet wie – en dat het over het algemeen een slecht persoon was. Wanneer er wordt gevraagd wat u deed na het telefoontje van D. repliceert u dat u alles vertelde tegen uw ouders. Uw ouders begrepen de situatie maar zeiden u nog af te wachten en zeiden dat de situatie nog niet zo erg was (NPO dd. 11/08/2025, p. 13-14). Het feit dat u met de dood bedreigd werd is moeilijk te vereenzelvigen met de reactie van uw ouders, en maakt uw relaas over het telefoongesprek erg ongeloofwaardig.*

Ten derde kunnen uw verklaringen over het huisbezoek van de politieagent, D. en J.-M. ook ongeloofwaardig worden beschouwd. *U verklaart dat u op het moment dat de drie personen langskwamen niet thuis was, maar dat u onderweg naar huis uw broer El. tegenkwam hij u vertelde dat deze drie mannen aanwezig waren in uw huis. U ging vervolgens naar huis en zag deze drie personen hun rug. U denkt dat deze personen naar uw huis kwamen om u te arresteren en vervolgens eventueel te worden gedood. Echter wanneer er gevraagd wordt wat ze precies tegen uw ouders zeiden. U repliceert met: "Ik weet het niet precies want ik was er niet". Wanneer er wordt gevraagd of er een arrestatiebevel was tegen u of uw zus weet u het niet. Wanneer er gevraagd wordt of er vandaag een arrestatiebevel is tegen u en/of uw zus weet u er ook niets van. U voegt daaraan toe dat uw hierover niets van uw ouders gehoord heeft (NPO dd. 11/08/2025, p. 15). Het feit dat u zo weinig informatie kan geven over wat de personen precies tegen uw ouders zei, terwijl u op aanraden van uw ouders naar uw tante vluchtte en vervolgens naar België maakt uw verklaringen over dit incident sterk ongeloofwaardig zijn. Gezien het belang ervan kan er verwacht worden dat u uw ouders over deze poging tot arrestatie meer informatie had gevraagd. U verklaart immers dat u nog regelmatig contact heeft met zowel uw vader als uw moeder, die beiden nog in Burundi verblijven (NPO dd. 11/08/2025, p. 5, 14-15). Verder dient hierbij opgemerkt te worden dat u niet weet waar uw zus was op het moment dat de drie mannen uw huis bezochten om u en uw zus te arresteren. U voegt hieraan toe dat u denkt dat ze wel thuis was maar dat u niet weet hoe en wanneer te van thuis is vertrokken (NPO dd. 11/08/2025, p. 15). Waar u verklaarde dat u onderweg uw broer El. tegenkwam, die u verklaarde dat er onder andere een politieagent bij uw thuis was (NPO dd. 11/08/2025 p. 14), stelt het CGVS vast dat uw zus verklaarde dat zij en haar ouders alleen thuis waren en dat de andere broers en zussen naar het koor waren (NPO 2231722 p. 12). In haar versie van de feiten was El. dus helemaal niet betrokken bij de feiten. Er dient te worden opgemerkt dat het feit dat u geen details kan geven over de ervaringen van uw zus, terwijl jullie samen naar Europa zijn gevlucht en momenteel nog steeds samen wonen en zelfs werken, uiterst opmerkelijk is en uw asielaanvraag nog meer aan geloofwaardigheid doet verliezen (NPO dd. 11/08/2025, p. 3, 8).*

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat er een tegenstrijdigheid werd opgemerkt tussen de verklaringen van uw zus en uw eigen verklaringen. Uw zus verklaart namelijk dat u haar vertelde dat uw moeder werd geslagen (NPO 22/XXXXX dd. 11/08/2025, p. 13). Zelf vermeldt u echter niets over het feit dat uw moeder geslagen zou zijn door deze personen, hoewel u wel werd gevraagd om alles te vertellen wat er die dag gebeurde (NPO dd. 11/08/2025, p. 14-15). Deze tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van uw broer en die van uzelf zorgt er voor dat uw asielaanvraag nog meer aan geloofwaardigheid verliest.

Ten vierde kan u dermate weinig informatie geven over het verdere verloop van de problemen na uw vertrek uit Burundi, dat uw asielaanvraag compleet ongeloofwaardig is. *U verklaart dat de Imbonerakure u nooit meer heeft gebeld, terwijl u wel dezelfde simkaart behield. Ook zijn ze nooit meer naar het huis waar u, uw zus, uw ouders en uw andere broers en zussen woonden teruggekeerd. Uw moeder is D. in het begin van 2024 toevallig op straat tegengekomen en hij vroeg haar waar u verbleef. U vermeldt daarbij dat hij misschien smeergeld aan uw moeder wilde vragen, maar misschien ook niet. Wanneer er wordt gevraagd of hij wist dat u en uw zus het land uit waren gevlucht, repliceert u dat u denkt dat hij op de hoogte was. Er wordt vervolgens gevraagd hoe hij dit wist. U repliceert dat hij niet ver woont van jullie huis en dat hij u niet meer zag en bijgevolg misschien dacht dat jullie naar het buitenland waren (NPO dd. 11/08/2025, p. 17-18). Het feit dat u, gezien de ernst van de situatie, geen acties heeft ondernomen om te weten te komen of u werkelijk in gevaar zou zijn indien u terugkeert naar Burundi maakt dat uw asielaanvraag nog meer aan geloofwaardigheid verliest. Indien u werkelijk vreesde voor uw leven, zoals u beweert in uw verklaringen, kan er verwacht worden dat u meer moeite zou doen om te weten te komen of deze vrees nog actueel is. U spreekt namelijk regelmatig met uw ouders, die nog in Burundi wonen en u heeft jongere broers en zussen in Burundi wonen. Het feit dat u bij het antwoorden op de vragen die trachten af te tasten hoe actueel uw problemen nog zijn niet verder komt dat: "Misschien weet hij dat we in het buitenland zijn" en "Misschien wilde hij smeergeld*

vragen” maakt dat uw asielrelaas helemaal niet meer als geloofwaardig kan worden beschouwd (NPO dd. 11/08/2025, p. 17-18).

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw arrestatie op 5 september 2022 in het huis van uw tante niet de reden is voor uw vertrek uit Burundi en niets te maken heeft met de redenen waarvoor u wél vertrok (NPO dd. 11/08/2025, p. 16). Het was een routinecontrole om de gezinssamenstelling vast te stellen, en heeft volgens u absoluut niets te maken de problemen waarom u niet zou kunnen terugkeren (DVZ, vragenlijst vraag 1). Na een nacht werd u ook weer vrijgelaten en keerde u terug naar het huis van uw tante.

Tot slot dient te worden vermeldt dat u met uw eigen paspoort op legale wijze Burundi verliet via de luchthaven van Bujumbura. Het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort, terwijl u gezocht wordt door de Burundese Imbonerakure, versterkt de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. Het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit, door uw paspoort te tonen aan de grenscontroleautoriteiten, ook al zegt u dat een vriend van uw ouders, die politieagent was, u heeft geholpen om door de controle te komen, onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft (NPO, dd. 11/08/2025, p. 8).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Uw asielrelaas kan als ongeloofwaardig worden beschouwd omwille van het feit dat uw verklaringen uiterst weinig doorleefd zijn.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw geboorteakte voor. Dit document bevat louter gegevens over uw identiteit, hetgeen hier niet ter discussie staat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 september 2025. Op 2 oktober 2025 repliceerde u met de volgende opmerkingen: Ten eerste voegt u op pagina 4 toe dat u ook Kirundi spreekt. Ten tweede corrigeert u Kinanera naar Kinamira. Ten derde vermeldt u dat er op pagina 7 werd genoteerd dat mensen u op 5 juni 2022 begonnen te vragen zich aan te sluiten bij de CNDD-FDD, maar dit werd gevraagd door S.B.. Ten vierde corrigeerde u op pagina 7 de naam I. naar Ib.. Ten vijfde verduidelijkte u dat u uitgenodigd werd voor Imbonerakure day, maar niet bent gegaan. Ten zesde corrigeerde u de naam J.M.V. naar J.M.Vi.. Ten zevende corrigeerde u op pagina 8 het bedrag van 30.000 FBU naar 300.000 FBU. Ten achtste merkt u op dat uw ouders geen vragen hebben gesteld toen ze uw identiteitsdocumenten vroegen. . Ten negende corrigeert u de plaatsnaam op pagina 11 naar Mwarabu. Ten tiende corrigeerde u Imbonerakure naar Imbonerakure Day. Ten elfde benadrukt u nogmaals dat u niet meedeed aan Imbonerakure day, maar dat ze wilden dat u bijdroeg aan deze dag. Ten twaalfde corrigeert u op pagina 13 de plaatsnaam naar Mwarabu. Ten twaalfde corrigeert u op pagina 14 de achternaam van D. naar M.. Ten dertiende corrigeert u de plaatsnaam wederom naar Mwarabu op pagina 14. Ten veertiende corrigeert u de naam Ch. naar C. op pagina 16. Ten laatste corrigeert u op pagina 17 Kinstar naar Kingstar. Geen van deze opmerkingen doet echter afbreuk aan de bovenstaande bevindingen

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus “Burundi: veiligheidssituatie” van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende “hardliners” van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een “inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten”.

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviséerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviséerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeesprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie **COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024** te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezers naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijkt geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotings sancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora oproep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezers uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezers die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatriëerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatriëerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat

général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Enmaals op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezers die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

*Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. **Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.***

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd. Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi..

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4, vierde lid van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 18, 19 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van "de zorgplicht" en van "het beginsel dat het bestuursorgaan verplicht is een besluit te nemen op basis van alle relevante feiten van de zaak".

3.2. Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk nood hebben aan internationale bescherming.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

4. De aanvullende nota's

4.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder in beide zaken een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de situatie van terugkeerders naar Burundi en de veiligheidssituatie in Burundi actualiseert. In de aanvullende nota's is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- de COI Focus "*Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van Cedoca van 17 december 2025;
- de COI Focus "*Burundi: Situation sécuritaire*" van Cedoca van 17 december 2025.

4.2. De Raad ontvangt vanwege verzoekers in beide zaken een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij repliceren op verweerders aanvullende nota (zie punt 4.1.) en waaraan zij het rapport "*Note de l'APRODH sur la protection internationale des demandeurs d'asils burundais*" van APRODH van december 2025 toevoegen.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1

van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

7. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de verzoekschriften dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

8.2. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit de door u neergelegde stukken blijkt immers dat dat u in juli 2025 opgenomen werd in het ziekenhuis voor psychische decompensatie. Uw advocaat gaf in haar schrijven aan dat u het psychisch moeilijk hebt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er rekening gehouden met uw mentale toestand en u op regelmatige basis tijdens het interview gevraagd of u zich capabel voelde om het interview verder te zetten. U gaf aan dat dit het geval was (NPO dd. 11/08/2025, p. 2, 6, 7, 9, 15). In het attest wordt hoe dan ook op geen enkele wijze verduidelijkt op welke wijze uw psy-klachten een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In haar verzoekschrift wijst verzoekster op haar mentale gezondheidstoestand. Zij stelt dat zij werd opgenomen in het ziekenhuis wegens psychische decompensatie, dat dit een *“klinisch erkend signaal [is] van een aanzienlijke mentale ontregeling, die het concentratievermogen, geheugen en de capaciteit om gebeurtenissen nauwkeurig te reconstrueren kan aantasten”*, en dat dit in rekening dient te worden gebracht bij de beoordeling van haar verklaringen. Uit het door verzoekster bijgebrachte medisch attest (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt evenwel niet dat verzoekster met dermate ernstige mentale gezondheidsproblemen zou kampen dat zij niet op een normale wijze kan deelnemen aan haar procedure om internationale bescherming en/of dat zij hierdoor niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen inzake haar vluchtrelaas. Evenmin blijkt uit dit attest dat zij ten tijde van haar persoonlijk onderhoud te kampen had van dezelfde psychische decompensatie waardoor zij in het ziekenhuis werd opgenomen. Voorts laat verzoekster na concreet te

duiden welke bijkomende steunmaatregelen volgens haar nog nodig zouden zijn geweest. Waar verzoekster citeert uit wetenschappelijk onderzoek, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft, die geen betrekking heeft op verzoeksters persoonlijke, individuele situatie. In haar aanvullende nota stelt verzoekster nog dat zij nog steeds psychologisch wordt begeleid, dat zij momenteel niet in staat is om te werken maar dat zij hoopt dat het in de toekomst beter zal worden. Verzoekster brengt evenwel geen enkel recent, bijkomend attest van deze psychologische opvolging bij, zodat haar uiteenzetting in haar aanvullende nota geen ander licht werpt op de voorgaande vaststellingen en/of voormelde motivering uit de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

9.1. Verzoekers verklaren dat zij niet ingingen op de uitnodigingen van een lid van de Imbonerakure dat in 2022 bij hen thuis langskwam, waarna zij meermaals werden bedreigd. Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting door verzoekers niet wordt betwist.

9.2. Na lezing van de rechtsplegingsdossiers besluit de Raad dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers' vluchtrelaas. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

- (i) verzoekers' verklaringen over het bezoek van S.B., een lid van de Imbonerakure, aan hun huis in 2022 niet doorleefd en geloofwaardig kunnen worden geacht;
- (ii) verzoeksters verklaringen over het telefoontje van S. op 14 juli 2022 niet geloofwaardig zijn;
- (iii) evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen over het bezoek van een politieagent, D. en J.-M., temeer daar zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden;
- (iv) verzoekers geen aannemelijke verklaringen aflegden over het verdere verloop van de door hen voorgehouden problemen sedert hun vertrek;
- (v) verzoekers zelf aangeven dat hun arrestatie op 5 september 2022 geen reden vormt voor hun vertrek uit Burundi en niets te maken heeft met de problemen waarvoor zij stellen niet meer naar Burundi te kunnen terugkeren;
- (vi) verzoekers op legale wijze met hun eigen paspoort Burundi verlieten via de luchthaven van Bujumbura, hetgeen afbreuk doet aan hun vrees voor de Imbonerakure;
- (vii) de door verzoekers voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in de administratieve dossiers) en de door hen bijgebrachte opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouden de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen;
- (viii) uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat verzoekers louter omwille van hun verblijf in België en het indienen van een verzoek om internationale bescherming alhier, ingeval van terugkeer naar Burundi nood zouden hebben aan internationale bescherming.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

In hun verzoekschriften betogen verzoekers dat er in Burundi een klimaat heerst waarin jongeren niet over politieke kwesties met elkaar spreken. Zij stellen dat er geen veilige ruimte bestaat om ervaringen uit te wisselen of hulp te zoeken, waardoor jongeren zich geïsoleerd en kwetsbaar voelen. Volgens hen sluit dit aan bij hun verklaringen en dient hiermee dan ook rekening te worden gehouden. De Raad stelt evenwel vast dat uit de door verzoekers aangehaalde COI Focus van 14 februari 2025 niet kan blijken dat er in Burundi sprake is van een dermate veralgemeende angstcultuur dat jongeren weinig of niet in de mogelijkheid zouden zijn om politieke bedreigingen met elkaar te bespreken en/of hulp te zoeken. Waar zij verwijzen naar een rapport van *Human Rights Watch*, laten zij na te duiden over welk concreet rapport zij het hebben. Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat het niet mogelijk zou zijn om binnen het eigen gezin over politieke bedreigingen te spreken en hiervoor oplossingen te zoeken. De door verzoekers aangehaalde algemene angstcultuur is dan ook slechts een blote bewering, die geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen.

Met betrekking tot het beweerde bezoek van S.B. aan hun huis in juni 2022 stellen verzoekers dat zij niet precies konden weten waarom S. naar hun huis kwam, dat S. die dag ook naar andere huizen ging en dat zij geen toegang hadden tot informatie over S.'s taken of positie. Verzoekers maken evenwel geenszins concreet aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid waren om bijkomende informatie over S. te vergaren.

Verzoeker verklaarde immers dat S. in hun wijk woonde. Zij hebben heden nog steeds contact met hun ouders. De voorgehouden vervolgingsfeiten speelden zich af in 2022, zodat verzoekers intussen ruimschoots de tijd hadden om zich bijkomend over S. te (laten) informeren, eventueel via hun ouders. Zij brengen evenwel geen enkele bijkomende informatie bij en verwijzen in hun verzoekschriften slechts naar de verklaringen die zij eerder tijdens hun persoonlijke onderhouds hebben afgelegd. Hiermee werpen zij evenwel geenszins een ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen wel degelijk dat zijn kennis over de reden van het bezoek van S. aan hun huis en de vraag of S. ook andere jongeren aansprak gebrekkig is. Dat verzoeker verklaarde dat hij S. al had gezien, dat hij begreep dat S. jongeren trachtte te rekruteren en dat S. hen aansprak met het doel zich aan te sluiten bij de Imbonerakure en/of een financiële bijdrage te leveren, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat verzoeker niet wist aan te geven hoe S. bij hen terecht kwam, dat hij nooit vroeg of S. ook andere jongeren trachtte te rekruteren en dat hij dit nooit heeft gehoord. Voorts blijkt dat verzoeker pas na het telefoontje van D. het gevaar van S. zou hebben begrepen, terwijl in de verzoekschriften wordt gesteld dat verzoeker hiervan reeds eerder op de hoogte was gezien de bedreigingen die S. uitte bij zijn bezoek in juni 2022. De Raad acht het evenwel geenszins geloofwaardig dat S. in juni 2022 – weze het tijdens een *random* bezoek aan verzoekers' huis in het kader van een 'rekruteringsdag', weze het tijdens een gericht bezoek aan verzoekers' huis – verzoekers, die christen zijn, gedwongen zou trachten te rekruteren en/of hen een financiële bijdrage zou willen doen betalen, zonder hiervoor enige concrete overtuiging aan de dag te leggen. Nergens uit verzoekers' verklaringen blijkt immers dat S. enige aannemelijke poging zou hebben gedaan om hen door middel van ideologische argumenten te overtuigen van de maatschappelijke bijdragen van de Imbonerakure. Dat hij hen slechts wijst op jobmogelijkheden en daarna meteen overgaat tot bedreigingen teneinde hen te dwingen tot aansluiten en/of het betalen van een bijdrage, is geenszins ernstig.

Voorts kan wel degelijk worden verwacht dat verzoekers zouden trachten om voor de door hen voorgehouden problemen een oplossing te zoeken, alvorens de vergaande beslissing te nemen om hun land van herkomst te ontvluchten teneinde in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken. Dat zij nalieten dit te doen, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas. Zoals gesteld, vormt de verwijzing in de verzoekschriften naar een veralgemeende angstcultuur onder jongeren in Burundi hiervoor geen afdoende verschooning. Het is in dit licht ook des te meer onaannemelijk dat verzoekers' ouders, die de enigen waren met wie verzoekers, blijkens de uiteenzetting in de verzoekschriften, over de aangehaalde bedreigingen spraken, na het huisbezoek van S. zouden aanraden om voorlopig niets te doen en af te wachten. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers' ouders een meer doorgedreven aanpak zouden hanteren teneinde de problemen met S. het hoofd te bieden. Zulks blijkt evenwel allerminst uit verzoekers' verklaringen. Zij zouden immers enkel hebben aangeraden om er niet met anderen over te spreken. Dat verzoekers' ouders met 'afwachten' zouden hebben bedoeld dat zij dienden op te letten en te wachten tot het juiste moment om te handelen of te vluchten, blijkt niet uit de notities van de persoonlijke onderhouds. Nergens verklaarden verzoekers dat hun ouders op een opportuun moment aan het wachten waren om te reageren, laat staan dat zij duiden wat deze reactie dan zou zijn geweest en/of waarom deze reactie nooit heeft plaatsgevonden. Dit blijkt des te meer daar zij verklaarden dat hun moeder in 2024 nog door D. werd aangesproken, doch verder geen melding maakten van andere stappen die hun ouders intussen nog zouden hebben ondernomen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers er niet in slagen concreet aannemelijk dat S.B., een lid van de Imbonerakure, hen in juni 2022 een huisbezoek zou hebben gebracht teneinde hen te rekruteren en/of hen een financiële bijdrage te vragen. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan het telefoontje van S.B. op 14 juli 2022 en/of het bezoek van een politieagent, D. en J.-M. in augustus 2022 in het kader van de eerdere rekruteringspoging van S.B.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op de overtollige motieven dat verzoekers tegenstrijdige, onaannemelijke en/of ongeloofwaardige verklaringen aflegden over het dreigtelefoontje van S. en de bezoeken van een politieagent, D. en J.-M., en dat verzoekers op legale wijze en met hun eigen paspoorten uit Burundi konden vertrekken, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissingen.

9.3. In zoverre verzoekers aanvoeren dat het enkele feit dat zij in België verbleven hebben in hun hoedanigheid van verzoekers om internationale bescherming, hen in de ogen van de autoriteiten van hun land van herkomst verdacht maken van sympathieën voor de oppositie en hen in gevaar brengt bij terugkeer, wijst de Raad, onder verwijzing naar het gestelde in arrest nr. 336 436 van 21 november 2025 van de Algemene Vergadering van de Raad, op het volgende.

9.3.1. Wat vooreerst de huidige situatie op het gebied van veiligheid en mensenrechten betreft, merkt de Raad op dat deze nog steeds precair is. Uit de geraadpleegde algemene informatie blijkt namelijk dat er nog steeds schendingen van de mensenrechten plaatsvinden, zoals willekeurige arrestaties, gedwongen

verdwijningen, buitengerechtelijke executies en foltering. De belangrijkste daders zijn de politie, de inlichtingen- en veiligheidsdienst *Service nationale de renseignement* (hierna: de SNR) en de Imbonerakure (de jeugdafdeling van de regerende partij, de CNDD-FDD, georganiseerd als gewapende militie), die over het algemeen straffeloos kunnen handelen. Hoewel de slachtoffers van deze daden voornamelijk personen zijn die banden hebben, of ervan verdacht worden banden te hebben, met de oppositie, alsook personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groeperingen, merkt de Raad op dat verschillende organisaties of verenigingen melding maken van ernstige misdaden tegen burgers zonder specifieke politieke connotatie. Mensenrechtenorganisaties geven aan dat het moeilijk is om het aantal schendingen en slachtoffers te bepalen door moeilijkheden voor internationale organisaties om toegang te krijgen tot het land, de vrees van slachtoffers en getuigen voor represailles, de wijdverbreide angst onder de bevolking en het toezicht op leden van het maatschappelijke middenveld en de pers.

Wat de etnische factor betreft, blijkt uit verschillende rapporten van de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties dat, hoewel in sommige gevallen de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn geweest, deze slachtoffers voornamelijk het doelwit waren vanwege hun (vermeende) oppositie tegen de Burundese regering. Niettemin is het belangrijk om ook rekening te houden met het rapport van EurAc, een netwerk van tientallen ngo's die actief zijn in Centraal-Afrika, van mei 2025 over de situatie vóór de verkiezingen van dat jaar waarin wordt aangegeven dat Burundese Tutsi's die recentelijk in Rwanda hebben verbleven een bijzondere risicogroep vormen, met name in de regio's Bubanza, Cibitoke, Kayanza, Ngozi, Kirundo, Muyinga en Bujumbura, vanwege een heropleving van de spanningen met Rwanda. In februari 2025 meldt het collectief *SOS Médias Burundi* in de oostelijke provincies Cankuzo, Muyinga en Ruyigi een "*intensification des discours à caractère ethnique, la multiplication des patrouilles nocturnes et des arrestations arbitraires*" in verband met het conflict in het oosten van de DRC.

Bovendien blijft de speelruimte van het maatschappelijk middenveld en de media in Burundi beperkt en worden zij nauwlettend in de gaten gehouden. De afgelopen jaren zijn er nog steeds gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenverdedigers en journalisten gemeld.

Ten slotte blijkt uit algemene informatie ook dat de economische situatie in Burundi steeds verder verslechtert (hoge inflatie en vrijwel geen economische groei), met rampzalige gevolgen voor de humanitaire situatie op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en voedselzekerheid. Volgens de speciale rapporteur van de Verenigde Naties blijft corruptie endemisch en treft zij de hoogste regeringsniveaus, de administratie, de openbare aanbestedingen en het rechtssysteem.

De hierboven beschreven context noopt tot grote voorzichtigheid bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen.

9.3.2. Uit het geheel van de beschikbare informatie blijkt verder dat de houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van de Burundese diaspora in België en de Burundezen die uit België terugkeren, ongeacht of zij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, niet los kan worden gezien van de bredere politieke context en de ontwikkeling van de betrekkingen tussen België en Burundi, die sinds 2020 aanzienlijk zijn verbeterd en zelfs hebben geleid tot een nieuw bilateraal samenwerkingsakkoord tussen Burundi en België eind 2023, ter waarde van 75 miljoen euro.

Waar in bovengenoemde informatie ook melding wordt gemaakt van een incident dat in september 2025 heeft geleid tot de beslissing van de Burundese regering om de directeur van het Belgisch Agentschap voor Internationale Samenwerking (Enabel) tot *persona non grata* te verklaren, blijft dit een geïsoleerd incident dat, in de huidige stand van zaken, op zich geen ander licht werpt op de aanmerkelijke verbetering van de bilaterale betrekkingen en de heropening van de politieke dialoog tussen België en Burundi sinds 2020.

Hoewel de Belgische veiligheidsdiensten een mogelijke toename van de interne repressie in de aanloop naar de verkiezingen van 2025 en 2027 en nieuwe dodelijke aanslagen van RED-Tabara op Burundese bodem, die Burundi ertoe zouden kunnen aanzetten druk uit te oefenen op België om maatregelen te nemen tegen leden van de oppositie in België, als risicofactoren voor een verslechtering van de diplomatieke betrekkingen met België beschouwen, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de laatste verkiezingen van juni 2025 hebben geleid tot nieuwe significante spanningen in de bilaterale betrekkingen tussen beide landen of tot druk op België om Burundese opposanten in de diaspora aan te pakken.

9.3.3. De Raad stelt vervolgens vast dat er geen voldoende objectieve en gedetailleerde informatie voorligt waaruit blijkt dat het loutere verblijf in België aanleiding geeft tot problemen bij terugkeer. De meeste bronnen maken daarentegen melding van mogelijk ernstige problemen wanneer de persoon een specifiek profiel heeft, bijvoorbeeld omdat hij verdacht wordt van banden met de oppositie of lid is van het maatschappelijk middenveld.

9.3.3.1. Wat in de huidige context de kennis van de Burundese autoriteiten betreft over de omstandigheden van het verblijf en het gedrag van Burundezen die in België verblijven, met inbegrip van de eventuele indiening van een verzoek om internationale bescherming, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Burundese diaspora in België en de Burundese bevolking in het land zelf onderworpen zijn aan een zekere mate van toezicht.

Volgens de Belgische veiligheidsdiensten waarmee Cedoca contact heeft opgenomen, beschikt de ambassade van Burundi in België over een "antenne" van de SNR die belast is met het identificeren van buitenlandse dreigingen. De SNR houdt toezicht op de onlineactiviteiten van leden van de diaspora en ondersteunt operaties om politieke tegenstanders in het buitenland in diskrediet te brengen. Bovendien is het volgens de gecontacteerde Belgische veiligheidsdiensten vrijwel zeker dat de SNR in Burundi zelf betrokken is bij het toezicht op vluchtelingen/terugkeerders.

Hiervoor kan het rekenen op een uitgebreid netwerk voor het verzamelen van informatie onder overheidsaanhangers binnen de diaspora en de bevolking, en het is zeer waarschijnlijk dat de SNR informatie over teruggekeerde Burundezen kan verkrijgen dankzij het systeem van "cahiers de ménage", een bijzonder indringend surveillancesysteem dat Burundese huishoudens verplicht een register bij te houden van bewoners en bezoekers, dat vooral wordt gebruikt in de "quartiers contestataires", de wijken van Bujumbura waar vaak een meerderheid van de bevolking uit Tutsi's bestaat, waar in 2015 de meest gewelddadige demonstraties plaatsvonden en waar veel regionale en internationale vluchtelingen vandaag vandaan komen. De SNR beschikt ook over een zekere capaciteit om de telefooncommunicatie in Burundi te controleren, die kan worden gebruikt om 'high profile returnees' te surveilleren. Ten slotte leggen de Belgische veiligheidsdiensten nog de nadruk op de verschillende initiatieven voor de digitalisering van het beheer en de controle van de internationale mobiliteit, die de surveillancemogelijkheden van de Burundese inlichtingendiensten zouden kunnen versterken.

Wat meer specifiek de indiening van een verzoek om internationale bescherming betreft, beweren sommige bronnen dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte kunnen worden gebracht via de ambassade of de diaspora. Het is echter onduidelijk hoe deze informatie concreet kan worden verkregen, gelet op de verplichting die op de Belgische asielinstanties rust om het beroepsgeheim en de vertrouwelijkheid van informatie waarover zij beschikken met betrekking tot individuele verzoeken om internationale bescherming, te respecteren. Gelet op de hierboven geschetste context van een zekere mate van toezicht, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de verzoeker om internationale bescherming zelf geen ruchtbaarheid geeft, bijvoorbeeld op sociale netwerken of in de media, aan het feit dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bovendien blijkt uit de contacten van Cedoca met de Algemene Directie van de DVZ en de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: IOM) dat geen van beide instanties in het kader van de door hen georganiseerde vrijwillige terugkeer aan de ambassades meedeelt of de betrokken personen al dan niet een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. De lokale autoriteiten worden echter altijd op de hoogte gebracht van een (gedwongen) repatriëring, aangezien een *laissez-passer* wordt afgegeven op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het betrokken land doorgeeft. In geval van gedwongen repatriëring met een geldig paspoort wordt de ambassade niet automatisch op de hoogte gebracht, maar kan zij hiervan op de hoogte zijn op basis van de codes op de passagierslijst, indien zij deze lijst controleert.

In het licht van het bovenstaande is de Raad dan ook van oordeel dat niet vaststaat dat de Burundese autoriteiten via hun surveillancesysteem in zowel België als Burundi per definitie kennis hebben van informatie over het verblijf van hun onderdanen in België, en met name van het indienen van verzoeken om internationale bescherming door die onderdanen.

9.3.3.2. Afhankelijk van het specifieke profiel of bepaalde specifieke omstandigheden van een verzoeker om internationale bescherming kan er echter een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaan dat de Burundese autoriteiten kennis nemen van dergelijke informatie.

In dit verband identificeren de verschillende bronnen die Cedoca heeft geraadpleegd personen die actief zijn in de politieke oppositie, met name leden van bepaalde politieke partijen, bewegingen of organisaties die in Burundi zijn uitgesloten of geschorst, leden van een oppositiemedium, personen wier mening telt, zoals een leider of een lid van het maatschappelijk middenveld, of personen die door de Burundese justitie zijn veroordeeld wegens hun betrokkenheid bij de poging tot staatsgreep in 2015, als profielen die bij hun aankomst of tijdens hun verblijf in Burundi het voorwerp kunnen uitmaken van een vorm van vervolging. Ook het gedrag van de betrokkene, het feit of hij of zij in het buitenland activiteiten heeft ontplooid die als schadelijk voor de Burundese regering worden beschouwd, en het feit dat deze regering daarvan op de hoogte is, zijn bepalend.

9.3.3.3. Wat betreft het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België als bron van vrees voor een persoon die *a priori* geen specifiek profiel heeft, zoals hierboven vermeld, merkt de Raad op dat de informatie waarover hij beschikt divers, weinig concreet en deels tegenstrijdig is.

Zo zijn sommige bronnen van oordeel dat Burundezen die terugkeren na internationale bescherming in België te hebben aangevraagd, en ervan uitgaande dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, problemen zullen krijgen met hun autoriteiten omdat ze zouden kunnen worden beschouwd als politieke opposanten of als personen die het imago van het land hebben aangetast. Deze problemen worden echter ofwel niet nader gespecificeerd, ofwel is er sprake van het feit dat men geregistreerd wordt en mogelijk door de SNR wordt vastgehouden en ondervraagd. Andere bronnen zijn van mening dat het enkele feit dat een Burundese onderdaan in België internationale bescherming heeft aangevraagd, hem niet blootstelt aan problemen.

In de mate dat bepaalde bronnen die melding maken van een mogelijk probleem bij terugkeer in dit verband ook verwijzen naar de verklaringen die de woordvoerder van de Burundese minister van Binnenlandse Zaken in oktober 2022 heeft afgelegd over Burundezen die via de zogenaamde Balkanroute naar Servië zijn gereisd, merkt de Raad op dat de beschikbare informatie over het lot van de Burundezen die in 2022 uit Servië zijn gerepatrieerd, weinig gedetailleerd en zeer uiteenlopend is. Sommige bronnen geven aan dat de betrokken personen zijn ondervraagd en/of gevangengezet (mogelijk voor enkele dagen), terwijl andere bronnen stellen dat zij met rust zijn gelaten.

Uit de cijfers in de algemene informatie blijkt vervolgens dat 41 Burundese onderdanen de Belgische autoriteiten om hulp hebben gevraagd bij de organisatie van hun vrijwillige terugkeer naar hun land tussen 2018 en juli 2025 en dat de IOM bevestigt dat de Burundezen die ervoor hebben gekozen vrijwillig uit België terug te keren en die gedurende zes maanden zijn gevolgd, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden.

Verder blijkt dat Cedoca zijn contacten heeft gevraagd of zij concrete voorbeelden kennen van personen die problemen hebben gehad met de autoriteiten na een verblijf en/of een verzoek om internationale bescherming in België, en dat alle bronnen ontkennend hebben geantwoord. Bovendien wordt in geen van de recente internationale rapporten en rapporten van Burundese ngo's die Cedoca heeft geraadpleegd over de mensenrechtensituatie in Burundi concreet melding gemaakt van repatriëringen van Burundese onderdanen, noch van eventuele problemen die Burundese onderdanen ondervinden bij hun terugkeer naar hun land per vliegtuig vanuit het buitenland (met inbegrip van België) louter omdat zij in het buitenland hebben verbleven en/of daar een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, of om enige andere reden. Ook in de geraadpleegde onafhankelijke Burundese en internationale media is hierover geen informatie gevonden.

Waar Cedoca door de coalitie Move is gecontacteerd over de vermeende arrestatie van een Burundees die in november 2022 gedwongen zou zijn gerepatrieerd uit België nadat zijn verzoek om internationale bescherming was afgewezen, blijkt enerzijds dat de informatie die Cedoca bij verschillende actoren in het veld (al dan niet aanwezig in Burundi) heeft verzameld niet eenduidig is, en anderzijds dat deze vermeende arrestatie zelfs niet gedocumenteerd wordt in de rapporten van Burundese organisaties die periodieke overzichten van mensenrechtenschendingen publiceren. De Move-coalitie meldt dat een tweede Burundees in februari 2023 door België zou zijn teruggestuurd en bij zijn terugkeer zou zijn ontvoerd en mishandeld, maar erin geslaagd zou zijn te ontsnappen. Alle informatie hierover is echter afkomstig van de betrokkene zelf en wordt niet bevestigd door andere bronnen.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de Belgische diplomatieke bron, die zowel in april 2024 als in 2025 werd gecontacteerd, bevestigt dat er momenteel zeer frequent heen-en-weer wordt gereisd tussen België en Burundi door Burundese onderdanen, met inbegrip van bepaalde personen die in België een beschermingsstatus genieten of die de Belgische nationaliteit hebben verworven. Deze bron vermeldt bovendien dat verschillende opposanten die na de gebeurtenissen van 2015 naar België waren gevlucht, naar Burundi zijn teruggekeerd en verklaren dat hun terugreis vlot is verlopen.

Gezien het bovenstaande moet worden opgemerkt dat geen van de informatie waarover de Raad beschikt melding maakt van concrete en naar behoren gedocumenteerde gevallen van Burundese onderdanen die bij hun terugkeer problemen hebben ondervonden met hun autoriteiten, uitsluitend vanwege hun verblijf en/of hun verzoek om internationale bescherming in België. Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden en het feit dat de mogelijke problemen waarmee verzoekers om internationale bescherming na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België te maken kunnen krijgen door de bronnen vaak niet duidelijk worden omschreven, is de Raad van mening dat deze informatie eerder speculatief van aard is. Het enkele feit dat afgewezen verzoekers om internationale bescherming die naar Burundi terugkeren, aan een veiligheidsbeoordeling kunnen worden onderworpen, volstaat niet om te concluderen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

9.3.3.4. Met betrekking tot de Tutsi-etnie is het belangrijk te benadrukken dat, waar hoger vermeld wordt dat de crisis in Burundi een uitgesproken politiek karakter heeft, vertegenwoordigers van een intergouvernementele organisatie die Cedoca in Bujumbura heeft ontmoet, aangeven dat een Burundees die naar het land terugkeert en waarvan de autoriteiten weten dat hij een verzoek om internationale bescherming in België of elders heeft ingediend, zal worden ondervraagd over wat hij daar heeft gedaan, maar dat de behandeling zal variëren naargelang zijn etnische afkomst; een Hutu zal waarschijnlijk geen problemen ondervinden, maar in het geval van een Tutsi zullen de autoriteiten nagaan of hij banden heeft met de oppositie of het maatschappelijk middenveld. Zelfs in geval van een gedwongen repatriëring onder politiebegeleiding zullen de autoriteiten rekening houden met de etnische afkomst; een Hutu die geen actief lid is van de oppositie hoeft zich geen zorgen te maken, terwijl er altijd een groot wantrouwen zal bestaan ten opzichte van een Tutsi en alles wat het land "*bezoedelt*". Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat een Tutsi-etnie een risicoverzwarende factor is waarmee rekening moet worden gehouden.

9.3.4. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming, besluit de Raad op basis van alle elementen die hem ter beschikking zijn gesteld, zoals *supra* samengevat, geanalyseerd en afgewogen, dat niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft.

9.3.4.1. Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in de rechtsplegingsdossiers kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België;
- de etniciteit van de verzoeker;
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond;
- zijn geografische herkomst;
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie;
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

9.3.4.2. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekers, in tegenstelling tot wat in de verzoekschriften wordt gesteld, steeds verklaarden tot de Hutu-etnie te behoren, zoals in de verzoekschriften ook bij de uiteenzetting van de feiten wordt gesteld. Verder maken verzoekers niet concreet aannemelijk dat er aanwijzingen zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van hun verzoeken om internationale bescherming in België, dat zij in het verleden problemen hebben gekend die hen in de belangstelling van hun nationale autoriteiten zouden kunnen doen komen (zie *supra* in verband met hun ongeloofwaardig vluchtrelaas), dat zij persoonlijke of familiale banden met de oppositie in Burundi hebben en/of dat hun gedrag en activiteiten in België hen onder de aandacht van de Burundese autoriteiten zou brengen.

9.3.5. Gezien het geheel van voorgaande vaststellingen, maken verzoekers dan ook niet concreet aannemelijk dat zij omwille van hun verblijf in België als verzoekers om internationale bescherming nood zouden hebben aan internationale bescherming.

9.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekers en hun vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

9.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

9.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

10. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

10.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekers, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kunnen genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

10.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekers geen elementen aanreiken waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

10.3. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij hun voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekers maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Burundi zouden hebben gekend.

10.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Te dezen blijkt uit de COI Focus “*Burundi: Situation sécuritaire*” van 17 december 2025 dat, na een duidelijke daling van het aantal door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) geregistreerde gewelddadige incidenten in 2022 en 2023, in 2024 opnieuw een lichte stijging werd vastgesteld, zowel wat het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers betreft. Deze stijgende tendens zette zich voort in de eerste helft van 2025, in het bijzonder in de aanloop naar en tijdens de verkiezingen van juni 2025. Sinds juli 2025 werd opnieuw een daling waargenomen van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers. Net zoals in de voorgaande jaren betroffen ook in 2024 en 2025 de meeste door ACLED

geregistreerde incidenten geweld tegen burgers. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld dat zich in Burundi voordoet overwegend doelgericht en politiek gemotiveerd van aard blijft, waarbij voornamelijk personen met een specifiek profiel, zoals leden van oppositiepartijen, mensenrechtenactivisten en journalisten, worden gevisieerd.

Waar uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat zich gewapende confrontaties voordoen tussen het Burundese leger en gewapende groeperingen, dient vastgesteld te worden dat dergelijke confrontaties hoofdzakelijk geconcentreerd zijn in het noordwesten van het land, in het bijzonder de omgeving van het Kibira-woud in de provincie Cibitoke. Het gros van de slachtoffers die bij dergelijke confrontaties te betreuren vallen, betreft strijders van rebellengroeperingen en Burundese soldaten. Hoewel ook melding wordt gemaakt van burgerslachtoffers, kan uit de beschikbare informatie niet blijken dat deze confrontaties gepaard gaan met een zodanig niveau van willekeurig geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt derhalve niet dat een burger bij terugkeer naar Burundi een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

10.5. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Burundi een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van de beroepen zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER